

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 644. -- 30 ΔΕΛΤΙΟΥ 1889 -- ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Πρακτικὸν ἐκ τῶν ἐν Περσείῳ Συλλόγῳ πρὸς ἰστορίαν τῶν ἱλλ. ἀποστόλων.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ' -- ΑΡΙΘ 698

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΟΣ ΠΟΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΩΝ -- ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΛΟΓΩΝ ὑπὸ Ν. Ρ. Πολίτου.

ΔΙΓΝΩΣΤΟΙ ΑΘΗΝΑΙ -- ΤΑ ΑΝΑΦΩΤΙΚΑ ὑπὸ Α. Καρκαβίτσα.

ΔΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ὑπὸ Καρόλου Κρουμβάχερ.

ΜΕΡΙΚΑ ΦΥΛΑΚΑ ΕΚ ΤΟΥ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΥ ΜΟΥ ὑπὸ Ίβλινος.

ΧΑΡΑΛΑΟΣ Ο ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: ἀνήγημα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῷ ΤΟΥ ΧΑΡΙΑΔΟΥ Π. Πολίτου.

ΧΡΟΝΙΚΑ: Γράμματα. -- Ἐπιστολικά. -- Τέχναι.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: ἀγκύρισμα Τηλεγραφικῆ γλώσσης.

— Πληθυσμὸς τῆς Ῥωσσίας.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Δύο γλώσσαι. — Ἀυτόκτονία — Μεταξὺ ἐρωτευμένων. — Στατιστικὴ ἀλήθεια.

Οἱ καθυστεροῦντες εἶτι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐκ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμετέρων συνδρομητῶν παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι ταύτην ταχέως διὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν κ. Δ. Βενετοκλέους, ὅπως μὴ διακοπῆ ἢ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆ τῆς Ἑστίας.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἀπεφάσισε νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας ἱστορικὰ τινὰ κειμήλια, τὰ ὅποια τηροῦνται νῦν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου. Τὰ κειμήλια ταῦτα, ἅτινα εἶχον ἐκτεθῆ καὶ ἐν τῇ Ἐκθέσει τῶν μνημείων τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος τῷ 1884, εἶνε ἡ ἔδρα τοῦ γραφείου τοῦ Κοραῆ καὶ τὸ γραφεῖον αὐτοῦ καὶ ἡ ἀπλὴ τράπεζα, ἐφ' ἧς ἔγραφεν ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος.

— Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου Παρνασσῶ ἐξελέχθησαν ἐπίτιμος πρόεδρος αὐτοῦ ὁ κ. Κ. Παπαρηγόπουλος, τακτικὸς ὁ κ. Σπ. Μπαλῶνος, ἀντιπρόεδροι οἱ κ.κ. Γω. Βέμβας καὶ Τιμ. Ἡλιόπουλος, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Μ. Π. Λάμπρος, εἰδικοί οἱ κ.κ. Γ. Πίσας καὶ Κ. Γαβδίκης, ταμίαι ὁ κ. Κ. Κουτσαλέζης, ἐπιμελητῆς τῆς Βιβλιοθήκης ὁ κ. Α. Α. Ραγκαβῆς καὶ ἑσφορὸς τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν ὁ κ. Γγν. Μοσχάκης.

— Κατὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Πατρῶν τὸ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἀνευρεθὲν ὑψίστον προβαίνει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν εἰς φῶς, τακτικῶς ἀνασκαπτομένου τοῦ γόρου, ἐφ' οὗ κείται. Ἀνεκαλύφθησαν ἤδη ἱκανῶς αὐτοῦ βαθυθῆες καὶ ἐδάδια, ποῦ μὲν φέροντα ἰχθυὶ μαρμάρου, ποῦ δὲ ἄλλων τεθραυσμένα, τῆν δὲ τέγγην ὁμοιάζοντα τοῖς ἐδαλίοις τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὁδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὸ κτίριον εἶνε μεγαλοπρεπὲς καὶ εἰς μέγα ὕψος ἐξικνεῖται, ἄπορον δὲ εἶνε πῶς ὁ κ. Στάης οὔτε τὰ μεγαλοπρεπῆ του μαρμάρου περιβλήματα ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἅτινα εἶδεν, οὔτε τὸ ὕψος καὶ πλάτος τῶν κτιρίων του, οὔτε τὸν Παισαυτιανὸν, ὅστις ἀπέθανε τῆς ἀγορῆς — ἧς ἡ θέσις εἶνε γνωστὴ ἤδη — τοποθετῆ τὸ ὑψίστον τῶν Πατρῶν καὶ ἐχαρμηκῆρισεν αὐτὸ εἰς 0 ε ἄ ρ α ς.

— Ἐξεδόθη τὸ 14 τεῦχος τοῦ ἐν Λειψίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐπιφανοῦς μυθολόγου W. H. Roscher ἐκδιδόμενου «Ἐκτετατοῦς λεξικοῦ τῆς ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς μυθολογίας» περιέχον τὰ ἄρθρα Hermanubis μέχρι τοῦ Heros. Διεξοδικὰ ἄρθρα ἐν αὐτῷ εἶνε τὰ περὶ Ἐρμανούδεως ὑπὸ Drexler, περὶ Ἐρμφοροδίτου ὑπὸ P. Herrmann, περὶ Ἰβριμῶν ὑπὸ Roscher, τοῦ πρὸ ἐτῶν ἤδη δημοσιεύσαντος καλλίστην μονογραφίαν περὶ τοῦ θεοῦ τούτου καὶ ὑπὸ Chr. Scherer καὶ περὶ Ἡρώων ὑπὸ Deneken.

— Κατὰ τὴν γενομένην πρόχειρον ἀριθμῆσιν τῶν ἀπογραφικῶν δελτίων, ὁ πληθυσμὸς τῆς πρωτευούσης μετὰ τῶν περιγύρων, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ στρατοῦ, ἀνέρχεται εἰς 107,740, ὑποδιαιρεῖται δὲ εἰς πόλιτας κατοίκους τῆς πόλεως 98,536, εἰς στρατῶν 6,438 καὶ εἰς κατοίκους τῶν περιγύρων 3,072.

— Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν Βιέννῃ ἐπιστημονικοῦ συλλόγου (Wissenschaftlicher Club) διοργάνωσεν ἐπιστημονικὴν ἐκδρομὴν εἰς Ἑλλάδα. Τῆς περιόδου ταύτης ἡ μετέσχωσιν ἐξήκοντα περίπου πρόσωπα, τὰ μέλη τοῦ συλλόγου, καυλώσαντες ἐπὶ ταύτῃ ἴδιον ἡμίσηλον τῆς ἐταιρείας Αἰδῶ.

— Ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς τῆς Ἰταλίας λίαν φιλοφρόνως καὶ προθύμως ἀπεδέχθη τὴν περὶ ἐνδικάσεως τῶν προσλασμάτων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ στρατάρχου Κολοκοτρώνη πρόστασιν καὶ συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν διαπραξιτάτων τῆς Ἰταλίας καλλιτεχνῶν, ἧτοι τριῶν γλυπτῶν, τῶν κ.κ. Mondonville γερουσιαστοῦ, Ferrari καὶ Chiaradia τοῦ διασήμεου ζωγράφου Mascari καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Sacconi, ὅπως ἐνδικάσωσι τ' ἀποσταλέντα ἔργα.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Beloga Leonis et Constantini cum appendice editit Antonius G. Monferratus. Athenis, typis fratrum Perri (1889) σελ. εἰ, 108 εἰς 8*

Τὸ ἀγγελλόμενον βιβλίον τοῦ κ. Μονφερράτου, ἔκδοσις δηλαδὴ νομικοῦ κειμένου μετὰ πύσης τῆς φιλολογικῆς ἀριθείας παρασκευασθεῖσα, εἶνε ἴσως μοναδικὸν παρ' ἡμῶν φαίνμενον. Ἡ ἔκδοσις τῶν νόμων ἐν συντόμῳ γενομένη παρὰ Λεοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν σοφῶν καὶ φιλοσοφῶν βασιλέων ὑπὸ τῶν Ἱουστινιανῶν, τῶν ἀγῶνων, τῶν ἀγῶνων, τῶν Κώδικος, τῶν Νεαρῶν τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανῶν διατάξεων καὶ ἐπιδηρῶσαι εἰς τὸ φιλοσοφικότερον ἐκτεθεῖσα ἔχει μὲν ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ G. F. Zachariac v. Lihenthal, εἰς ὃν καὶ ἀφιερῶ τὴν νέαν ταύτην ἔκδοσιν ὁ κ. Μ., ἀλλὰ καὶ ἡ νέα αὕτη, γενομένη ἀπὸ κώδικος ἀποκειμένου ἐν τῇ Ἑθνικῇ ἡμῶν βιβλιο-

ήχη, όχι μόνον ἐν τῷ ἰουδίῳ ἢ σαμάρειας, ἀλλὰ καὶ ἀποτίει ἐκκαλυφθέντων ἀμφὶν ἐν τῷ βίῳ τῆς καθ' ἡμέρας ζωῆς ἐπιστήμης. Πλήν τῆς ἑκλογῆς περιλαμβάνει ἢ Ἀθηναίους καὶ ἄλλοι, περὶ ὧν καθὼς καὶ περὶ τοῦ κώδικος αὐτοῦ γράσει τὰ δευτέρω ἐκ δευτέρου ἐν τῷ ἰουδαϊστικῷ ἀποστολικῷ ἑρμηνεύσει. Αἱ κριτικαὶ σημειώσεις αἱ ἐπισημαίνουσι τὰς διαφορὰς τῶν γραφῶν τοῦ Ἀθηναίου κώδικος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ν. V. I. καὶ ὅσα ἄλλα ἀναφέρονται εἰς τὴν διαφύλαξιν τοῦ κειμένου ἢ εἰς τὴν κριτικὴν αὐτοῦ σύστασιν καὶ ἀποκατάστασιν ἐτυμώθησαν ἐν ἐκδόσει σελῶν ἀπὸ τοῦ κειμένου. Μετὰ δὲ τὸ κείμενον τῆς ἑκδόσεως διακρινόμενον εἰς δεκαοκτὼ τίτλους (σελ. 51) ἔπειτα τὸ ἑξαεπίστιμον (Armenica), ὅπως ἐν τῇ ἐκδ. τοῦ Ν. V. I. (σελ. 53—77) καὶ μετὰ τοῦτο Κεφάλαια καὶ ἐκλογὴν τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου περ. 79—97). Καὶ τὸ παράρτημα καὶ τὰ Κεφάλαια ἔχουσι τὰς δευτέρας ὑποσημασίους κεντρικὰς ἢ ἄλλας, ὡς ἀνωτέρω σημειώσαμεν. Ἀκολουθεῖ τέλος Γνωστορίον (σελ. 90—108) τοῦ ἴσου ἔργου. Μετὰ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἐκδόθησαν τὸ γνησιώτατον αὐτοῦ πρῶτον τῆς ἑλληνικῆς ἀποστροφῆς καὶ μετὰ τὴν ἐκδόσιν αὐτῆς λαμπρὰν ἀνατύπωσιν καὶ ἄλλων παρομοίων ἐργασίων.]

Στερ. Γ. Στεφάνου. Πρὸς ἀποχαιρετισμόν. Ἐν κ. λ. 1889. Κωμικαὶ. Ἀθήνη, τυπικὸν Ἀδελφῶν Παρῆ 1889. Τίμη. εἰς 120ν ἐκ σελ. 90. Τίμητοι ἄρ. 1 1/2 ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖ τῆς Ἑστίας.

[Πρέπει νὰ θυμηθῶμεν ὅτι ἡ λησμονημένη σκηνὴ τοῦ θεάτρου ἤρχισεν ἀπὸ τῆς πολλοῦς νὰ ἐλάττω. Ἄν δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐφαρμόζεται, ὡς πενταχῶς, τὸ εὐαγγελικὸν ῥῆμα «Πολλοὶ μὲν αἱ κλητοί, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί», αὐτὴ ἔσται πρῶτον νὰ μὴ ἀποβαρυνώμεν καὶ τὰς εὐέλπιδας πόδες πλουτισμοῦ τοῦ συγχρόνου θεάτρου προσπαθείας. Τοιαύτην ἀγαθὴν ἀπέπειραν ἀποτελοῦσιν αἱ ἐν τῷ κομῶν τούτῳ τοιμήν περιεχόμενα δύο κομῶν ἐν νεοῦ συγγραφῆς, τοῦ κ. Στερ. Στεφάνου. Ἡ πρώτη αὐτῶν εἶνε γεγραμμένη ἐμμέτρως καὶ ἠριστοκαταλήκτως, ἐπαγγέλλεται δὲ τὴν εὐτράπελον ἐξέλιξιν τῶν ἰσθμῶν, τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς ὠρισμένους χρόνους τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας περὶ γάμου. Τὸ θέμα ἔσο καλὸν — ὅπως ἄλλως ἔλα τὰ θέματα — ὁ περὶ αὐτὸ δὲ πλεονεξία μῦθος οὐκ ἀγνωστὸς ἐξουσίῃ. Δυστυχῶς ἐλλείπει ἡ φυσικὴ καὶ ἀκριβὴς παρατήρησις, ὁ ποιητὴς δ' αὐτοματῶς ἀπεδὸν κτυπᾷ εἰς τὰς κλίμακας τῆς κωμῶν τῆς ἀναμνήσεως τοῦ θεοῦ ἀποκαταστάσεως, οἱ ὅποιοι ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διεγωνίζοντο χωρὶς νὰ δύνασται νὰ βάλωσιν εἰς τὸ κέντρον. Ἐπινοεῖται δὲ ἐκ τούτου τὰ πρόσωπα τῆς κωμῶν πᾶσαι, ἢ τὸ Διογένης σταθεῖς ἀκριβῶς πρὸ τοῦ σκοποῦ, καθ' οὗ ἐβαλλεν ὁ ἀρτυρὸς σκοπευτής. Ἐξέρχονται ἄρρωστα τῶν χειρῶν τοῦ κωμωδιογράφου ἐπειδὴ δ' ἡ εὐφυΐα τοῦ ποιητοῦ, διαβλέπουσα ταῦτα εὐκρινῶς, δὲν δύναται νὰ τὸ ἀνυψῆ, προσπαθεῖσιν εἰς τὴν καὶ ὡς ἔσχε νὰ καταπέσειν αὐτὰ καθ' ἑαυτῶν τὰς πηγὰς τοῦ γέλοου, τὸ ὅποῖον δὲν ἀνοεῖ βεβαίως ὁ κ. Σ. ὅτι ἀναρεῖ αὐτὴν ἐκείνη τὴν ὑπόστασιν τῆς κωμῶν. Ἐν τῇ κωμικῷ ἔργῳ, διὰ τοῦ γέλοου ἐπιτρέπεται εἰς τὴν συγγραφέα νὰ φανεῖ τὰ πρόσωπα τοῦ. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡμῶς αὐτῷ νὰ τοῖς παρέχῃ τὸ ὅπλιον τοῦτο ὅπως αὐτοκατανοῶσιν. Ἡμεῖς ἀνοούμεθα ν' ἀποδεχθῶμεν καὶ τὴν ἀλήθειαν σκηνῶν τῶν κωμῶν. Πρὸς ἀποχαιρετισμόν, ἀναφερόμενος εἰς τὰς μεταξὺ μητρὸς καὶ θυγατρὸς σχέσεις. Τοιαύτη διαφορά εἶνε ὑπερτέρα, πολὺ ὑπερτέρα — εὐτυχῶς — ἐκείνης εἰς τὴν ἐξήχθη ἢ ἀθηναϊκῆ κοινωνία. Οἱ στίχοι τοῦ κ. Σ. μαρτυροῦσι πολλὴν εὐχέρειαν, ἀλλ' εἶνε ὑπὲρ τὸ δὲν παιγιώδεις. Οὐκ εἶνε σπανίως ἢ ἐπιζητήσις τῆς πλουσίας ἠριστοκαταλήξεως ἐξωθεῖ αὐτὸν εἰς ἀποπήματα μὴν καταφανῆ. Τὸ ἔργον ὅπως εὐχρηστικὸν εἶνε εἶπον προσεχῆς, ἐλέγχει δ' εὐφυΐαν ἢ εἰς ἀσκομένη καὶ λειαινόμενη, πρὸ πάντων δὲ δυσπεσταῦσα πρὸς τὴν ἴδιαν γαμιότητα, δύναται νὰ εὐρῆ τὸν δρόμον τῆς. Τὸ δευτέρον ἔργον «Ἐναλλάξ» εἶνε μικρὰ διαλογὴ ἢ εἰς τὸ καλῆ, ἂν εἶχε διάλογον ζωηρότερον καὶ περισσότερον χρωματισμόν. Δ. Γ. Κ.]

Δ. Γ. Μάργαρα Ὀλίγων Στίχοι. Ἐν Ζακύνθῳ. Τύποις Σ. Καψοκεφάλου 1889 8ον σ. 28. [Ὁ ποιητὴς τῶν Ὀλίγων στίχων, ὅπως πάντες οἱ Ζακύνθιοι ποιηταί, στιχομυθεῖ ἐν δομῶν γλώσσῃ, τῆς ὁποίας τὴν διαύγειαν θελοῦσιν ἐνισχυρῶ καθαρολογίαι τινές. Ἐχει δὲ καὶ ἀπειρίαν τινὰ κατὰ τὴν τεχνουργίαν τοῦ στίχου καὶ ἀκαλαισθησίαν εἰς τοὺς τίτλους τῶν ποιημάτων του, ὧν ἐν ἀποκαλεί: Ἡ δόγματις τοῦ

παρθενικοῦ βλεμματός, ἕτερον βαπτίζει: Σὲ μίαν ἄτακτῃ ξανθοῦλα, τρίτον εἰς Ὀρμῖαν Ἰσραηλίτιδα. Ἄρτου ἢ γλώσσα τοῦ περιεχομένου εἰς ἀπλή, ἀμυδρῆ, διατὴ νὰ μὴ εἶνε σύμφωνοι πρὸς τούτην οἱ τίτλοι: διατὴ ἢ ξανθοῦλα νὰ λέγεται ἄτακτῃ καὶ ἢ Ἰσραηλίτις νὰ (μὴ ἀποκαλεῖται ἐκφραστικώτερον μέλιττα Ἐθραϊσσοῦλα; Ἡ δυσαρμονία αὐτῆ μεταξὺ τοῦ τίτλου καὶ τοῦ περιεχομένου ἀπαντᾷ οὐκ ἴσως ἐν τοῖς ἀνὰ χεῖρας στίχοις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις ποιητικαῖς συλλογαῖς ἐπικρατοῦσιν καὶ ἐνθυμίαις τοῦ ἀποστολικῆς ἐκείνου ἀνθρώπου τοῦ λαοῦ, οἵτινες κλοῦνται αἰσῶν. Πλάτωνος καὶ Φωκίωνος. Οἱ στίχοι τοῦ κ. Μάργαρα, ἐπ' ὅσον περιορίζονται εἰς τὸν κύκλον τοῦ αἰσθητικῆς ἔχουσι ἀπλή τὴν χάριν καὶ τὴν ἀληθείαν ἐν τῇ ἀνηλεῆσει αὐτῶν περιόδῳ. Ἄλλ' ὅσους προσπαθεῖσιν ν' ἀρθῶσιν εἰς ὕψη φιλοσοφικῶν θεωριῶν ἐκπέπτουσιν εἰς ἀνουσίαν πελογοῖαν, ὅπως ὁ ἀρρητιμῶς ἐκείνος ἀστρανομῶς ὁ περὶ εἰς ζήροπύγαν ἐνὸς προσητινῆς τὸν οὐρανόν. Ὅπως οἱ στίχοι ἔχουσι τὴν ποιητικὴν τῆς ἀποπληθῆς Ζακύνθου καὶ οἱ στίχοι τοῦ κ. Μάργαρα εἶνε ἀποστῆλισταί τὰ ῥῥα καὶ ἢ μουσικαῖς κοσμοῦσιν πολλὰς αὐτῶν σελίδας, ἀλλὰ τὰς καλλίστας ἴσως στεφανῶναι ἐν χάριτι πλεονεξία ἢ λευκὴ ἀργάμπηλι χαρίζουσα τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔρωμα αὐτῆς εἰς τὰς εἴης στροφάς:

Ἡ Ἀργάμπηλι.

Μὲν γλυκοτάτη ἐνθύμησις
Σὲ τοῦ μου εὐθὺς ἀποβάνει,
Τὴν ἀντισμένη ἀργάμπηλι
Σταῖς ἄχθους πέν θωρῶ,
Ποῦ μὲ καρδιὰ ἰσότηρη
Μὲ σκέψῃ συγχιμένη,
Τὰ παραμένα χρόνια μου
Μὲ λύπη ἀναπολεῖ.

Θυμοῦμι, δὲν σ' ἐγνώριζα,
Δὲν εἶχες φίλια,
Ποῖα συμπρωσις μὲς ἔνωσε
Ὁ δόλιος ἀγνοῖ
Τοῦτο θυμοῦμι μοναχῶ
Ποῦ ἢ μαύρη μου καρδιὰ
Σὲν ἄγγελος σ' ἀγάπησε
Σ' ἐλέησεως ὡς θεός.

Εἶνε κρυφὸ μυστήριον
Ποῦ ἔταρξῃ εἰς τὴν καρδιὰ μου
Ποτὲ δὲν σ' τὸ ἐνανέρωσα
Τὸ ἔρω μοναχῶς,
Μὰ κἀνε τὴν ἀργάμπηλι
Ποῦ ἰδὼν σ' ἐβλεμματὰ μου
Σαναγιενίται κόρη μου
Ὁ παλαιὸς καύμῶς.

Ποτὲ δὲν ἐλησθήνησα
Τὴν ὑστερήν ἡμέρα
Ποῦ ἔμειλε σὰ μᾶτια μου
Νὰ μὴ σὲ ματαίδω
Τὴν πέτρα ποῦ ἐκαθόσουνα
Τὸν μυρωμένο ἄερα,
Τὸ ἄνθος τῆς ἀργάμπηλις
Σὲ στήθος τὸ λευκό.

Καὶ τὴν ἀνέμη ποῦ ἔπαιζες
Θυμοῦμι, κορασιὰ μου,
Καὶ τὸ κουβάρι ποῦ ἔλαμπε
Στὸ χέρι τὸ λευκό.
Θυμοῦμι πῶς ἐμέτρας
Ἡ δυστυχῆς καρδιὰ μου,
Τὸ ἀνάμης σου τὸ γύρισμα
Μ' εἶνα κρυφὸ παλμῶ.

Κι' ὅταν τὸ βράδν σ' ἔχασα
Ποῦ ἔγυρσα μὲ πόνο
Τὴν πέτρα ποῦ ἐκαθόσουνα
Γιὰ ν' ἀπασιθῶ γλυκῶ,
Καὶ μὲ λαχάρια ἀνεκφραστῆ
Στὸ χέρι μου σκάνω,
Τὰ ἄνθη τῆς ἀργάμπηλις
Ποῦ ἐκείτοντο γλωμῶ.

Σὲ στήθος μου τὰ ἔβαλα
Ἀπὸ τὴν ὄρα ἐκείνη,
Νόνα γλυκερὰ ἀνάμνησις
Ἀγάπης μουσικῆς.
Νὰ μ' ἐνθυμῶν σίματα
Τὴν ἔματρην ἰδῶν
Ὅπου γὰρ τὸ ἔδωκα
Στὰ βόθρ τῆς ψυχῆς. Δ']

Ὁδοιπορικὰ Ἀναμνήσεις ὑπὸ Α. Σ. Λιθαθηνοπούλου διδάκτορος ἐκ Νομικῆ. Ἐπειτα ἱστορικὴ μελέτη Ἀσπασίας. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Τύποις Βιτάλη καὶ Μανουσιάνη. 1888 12^{ον} σ. 59—27.

Γαλιταῖκα Ζαχαριστικοῦ, τακτικῶ καθήκοντος τῶν μαθηματικῶν τοῦ ἐν Κιόφῳ Πανεπιστημίου: Ἰστορία τῆς Ἀναλυτικῆς Γεωμετρίας, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γωσπικῶ ὑπὸ Μ. Ο. Φαυγουλῆ διδάκτορος τῶν μαθηματικῶν καὶ βοηθῶ τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Βιομηχανῶν Τεχνῶν. Ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον τὸ Παλαιόθεν: 1889, 12^{ον} σ. 38. Τίμητοι δραχμῆς.

Σωφρονιστικὴ ἑκπαίδευσις ἀνηλίκων, μελέτη Π. Ἀγγελοπούλου Ἀδαγάτου δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Ὀικονομικῇ Ἐπιθεώρησει τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1889. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Πιρασσεῦς Ἀσωνῶν, 1889. 8^{ον} σ. 15.

Ἐμπορικὴ Βεβλιοθήκη ἦτοι σειρά ἑμπορικῶν βιβλίων ὑπὸ Νικολάου Γ. Ράπτον λογιστοῦ καὶ διδάσκοντος ἐν Πειραιεῖ ἑμπορικὰ μαθήματα. Βιβλίον Α' περὶ Ἐμπορικῆς Κατασκευαστικῆς διὰ τοῦ διπλογραφοῦ συστήματος. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Νέων Ἰδεῶν 1889. [Ἐκδίδεται κατὰ τυπογραφικὰ φύλλα πρὸς 30 λπ. ἕκαστον ἀνὰ δεκαπενθήμερον. Ἐξεδόθησαν μέχρι τοῦδε τὰ 1 καὶ 2.]

Deutsche Rundschau Περιεχόμενα τοῦ τεύχους τοῦ Μαΐου: Βόρις Λένσκη, μυθιστόρημα ὑπὸ Ossip Schubin. — Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς θεωρίας περὶ ἐπαμοιῆς: θανάτου. Ἐπιστολαὶ J. R. Mayer καὶ W. Giesliger. — Ἄμλετ, ἢ τραγῳδία τῆς ἀπαισιοδοξίας ὑπὸ Fr. Paulsen. — Ὁ Ψάλλης τοῦ φρουροῦ τοῦ Ρήνου ὑπὸ W. Lutz. — Ἡ ἰδιοκτησία καὶ τὸ εἰκαίον παρὰ τοῖς Ἀφρικανοῖς ὑπὸ Michael-Loesche. — Βερολινοῦ θέατρα ὑπὸ K. Frenzel κτλ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πέμπτη, 27 Ἀπριλίου

Μετὰ πολλὰς λαμπρότητας ἐξελέθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν Βύρῳ τ' ἀποκαλυπτῆρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Μισούλη, ποιηθέντος ὑπὸ τοῦ καλλιτέχοντος κ. Γ. Μιωνάνου. Ὁ Βασιλεὺς, ἀποκαλύπτων τὸν ἀνδριάντα εἶπε τοὺς ἐπομένους λόγους:

Ἐρὸν παντὸς ἔθνους καθῆκον εἶνε νὰ ἐθιμῆται τοὺς ἐνδελοὺς αὐτοῦ ἄνδρας. Ἡ μνήμη αὐτῶν κρατῶναι τὴν φιλοπατρίαν, ἐμπνέει μεγαλοφροσύνην καὶ ἐξεγείρει τὴν χαρὰν, ὅτι ἀνίηται τὸς εἰς ἔθνος, τὸ ὅποῖον παρήγαγε τοιοῦτους ἄνδρας. Ἡ ἀνάμνησις ἀνδρῶν, οἵτινες ἐκίνησαν τοὺς εὐγενεστάτους παλμῶς τῆς καρδίας τοῦ ἔθνους, ἀναπολεῖ εἰς τὴν διάνοιαν τῶν ἀπογόνων τὴν ἡρωικὴν αὐτῶν ἀνδρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὀρεῖσθαι φέρον ἐπινομήσεως, θαυμασμοῦ. Διὰ ταῦτα ἡ σήμερον ἡμέρα, καθ' ἣν ἀποκαλύπτεται ὁ ἀνδριάνς τοῦ ναυάρχου Μισούλη, εἶνε ἡμέρα γενικῆς πάντων ἐαρτῆς πολὺ δὲ μᾶλλον τῆς νήσου Σύρου, ἥτις ἀποῦται τῆς τιμῆς νὰ κατέχῃ τὸ μνημεῖον τοῦ πρώτου καὶ ὑπάτου Ναυάρχου τῆς Ἑλλάδος. Ἐἴθε ἡ μνήμη αὐτοῦ νὰ διατηρῆται ζωηρὰ εἰς ἅπαντας τὰς καρδίας καὶ νὰ συνετέλῃ ὡστε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐνεκλεῖν νὰ κατανοήσῃ καὶ νὰ μὴ ποῦ ἐνθυμούμενον τὰς μεγάλας καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας οἱ ναυμάχοι ἐκείνοι ἤρωες μετὰ μεγίστης προθυμίας καὶ ἀσπαργῆς προσήνεγκαν εἰς τὴν πατρίδα ἀνεύχοντες ἐπάρτως ἐπὶ τοιοῦτοις ἔργοις τοιαῦτα μεγαλοφυῶντες εὐαῶρον ἐκείνοι, ὅτι ἐπέτελλον αὐτῶν πλοῦν ἢ τὸ καθῆκον. Καθῆκον ἐρὸν πρὸς τὴν φιλετήτην πατρίδα, ἔβαν δὲ τότε ὁ ἐπολιτισμὸς τῶν πάντων εἶχον ἀπορασίαν. Ἐβαν δὲ τότε ὁ ἐπολιτισμὸς τῶν πλοίων ἦτο δύσκολος, τὴν σήμερον εἶνε δὲ δυσκολώτερος, ὅτε τὰ πάντα τοσοῦτον τεραστίως προώδευσαν, ὅ δὲ τόπος καὶ ὁ λαὸς εἰς τοσοῦτος φυσίως ὑπόκειται, καὶ ὅμως ὁ ἔρωας

πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν εὐφημίαν καὶ τὴν εὐδαμονίαν αὐτῆς ὅπως καὶ τότε παραμένει καὶ ἄν καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἔπαινον εἰς ἅπαντας τὰς καρδίας τὸ παράδειγμα τῶν ἔργων τῶν πατέρων κατὰ τὴν καὶ κατὰ θάλασσαν ὅτ' ἀμετάωτη καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος τὸ ἔθνος, ὅπως περισφουρήσῃ τὴν ἱερόν τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1821 κληροδοσίαν. Ὅθεν ἀποτιμώμενος πρὸς τοὺς διαδεχομένους τὸν εὐδοκόν τούτου Ἄνδρα ναυτικού, λέγω: Σπουδάξετε, ἐργάζεσθε, ἐκτελεῖτε τὸ καθῆκον σας ἐν παντὶ καιρῷ εὐχρηστικῶς τὰ πάντα, θεὰν σκοπὸς εἶνε ἡ εὐφημία τῆς πατρίδος καὶ ἡ πρόδοσις τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ναυτικού, φρουροῦ καὶ κλέους τῆς Πατρίδος.

Ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδῃ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ὁ πρεσβύτερος τῆς Γαλλίας κίμης Μονταῖν, δέξθη τὴν παρελθούσαν κυριακὴν τὰς συγχαρητήριους εὐχὰς τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τακουῦν, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηνῶν, τῶν φοιτητῶν, τῆς γαλλικῆς παρακίης, διαφόρων συντεχνιῶν καὶ πολλῶν πολιτῶν, οἵτινες καὶ ἐν σώματι μετὰ μουσικῆς καὶ σμυμάτων μετέβησαν εἰς τὴν πρεσβείαν.

Ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύθη ὁ νόμος ΔΨΕ' περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως, ἀφαιρέσεως τὴν κατασκευῆν, ὑστάσιν καὶ γῆθων προεκτάσεως τῆς αἰθροδρομικῆς γραμμῆς τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ αἰθροδρομοῦ ἐνδὲς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. — Ὅμοιος καὶ ὁ νόμος ΔΨΕΔ' περὶ κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως αἰθροδρομικῶν γραμμῶν πλάτους ἐνδὲς μέτρον. 1) Πύργου καὶ Πύλου μετὰ διακλαδύσεως πρὸς τὸν Μελιγαλᾶ. 2) Πύργου, Ὀλυμπίας, Καρυστίας, Μεγαλόπολεως, Λιουταρίου, Σπάρτης καὶ Γυθείου καὶ 3) Μεσολογγίου, Ἀντιρρίου.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
Τῆς ΣΥΜΠΡΑΞΕΩΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΔΟΤΙΩΝ
ΕΚΔΙΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

Ἐξεδόθη τὸν 8ον φυλλάδιον, περιέχον διπλοῦν χρωματιστῶν πίνακα «Τὰ αἰμοσφόρα ἄγγελα τοῦ ἀνθρώπου» καὶ ἄρθρα ἀπὸ τοῦ Ἀθῶν μέχρι τοῦ Αἰγίου, ἐν οἷς καὶ ἐκτενῆ καὶ ἀκριβέστατα ἄρθρα περὶ Ἀθῶν, Αἰγίου καὶ Λαγύρας, Αἰγίου κλπ.

Τιμὴ συνδρομῆς προκληρωτικῆς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ 10 φυλλάδιου Δραχμαὶ 80.—
Τιμὴ ἐκῆστου φυλλάδιου λεπτὰ —90.

Τὸ δὸν ἔργον θ' ἀποτελεσθῆ εἰς 150—200 φυλλάδιων.

Ἐξεδόθη νέος κατάλογος τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς Ἑστίας. Ἀντίτυπον αὐτοῦ πέμπεται δωρεάν εἰς πάντα ζητοῦντα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Π. Α. Κωνσταντινουπόλιν. Αἱ ὀνομασίαι εἶνε ἰταλικαὶ καὶ κοῦρα (κυρρι) = ποτήριον, ὡς καὶ ἐν τῇ κοινῇ γλώσσῃ σπαῖ ἰσπ. spiriti, νινέρι (vinari) = νομίσματα καὶ μεταστοῦν (histoni) = βιβλίον ἢ μᾶλλον βόταλον. Ἐληφθησαν δ' αἱ παλαιαὶ αὗται ἰταλικαὶ ὀνομασίαι ἐκ τῶν παλαιότερων ἰσπανικῶν τῶν πρώτων παιγνιαστῶν (corris, aspadas, ois, histos), ἀνεύχοντες εἰς τέσσαρα εἴδη, ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τὰς τέσσαρας τάξεις τῆς κοινωνίας: τὸν κληρὸν, οὗ σύμβολον τὸ ποτήριον, τοὺς εὐγενεῖς, ἔχοντας σύμβολον τὴν σφάβην, τοὺς οἰκονομικοὺς τὰ νομίσματα καὶ τοὺς γεωσφάβην, οὗς συμβολικῶς παρίστανον διὰ τοῦ βόταλου. Αἱ δὲ γοῦς, οὗς συμβολικῶς παρίστανον διὰ τῆς ἰσπανικῆς τῆς δ-τραῖς φ i o θ ρ α i ἔλαδον ἐπίσης ἐκ τῆς ἰσπανικῆς τῆς νομα· ὁ ῥήγας (ισπαν. Rey, ἰταλιστὶ Rē), εἶνε ὁ βασιλεὺς, ὁ καθάλλος (ισπαν. calallo, ἰταλιστὶ canillo), ὁ ἱσπότης, ὁ βασιλεὺς (ισπαν. suta, ἰταλιστὶ fante) ὁ ἱσπότης. Ὁ δὲ φάντες (ισπανιστὶ suta, ἰταλιστὶ fante) ὁ ἱσπότης. Ὁ καθάλλος μετωνομάσθη Ντάμα ὑπὸ τῶν Γάλλων, καὶ ἡ με-

τονομασία αυτή επεκράτησεν από των μέσων του δεκάτου πέμπτου αιώου.

Α.Ι.α.α.α.α.α. Εί: Σύρον, Γράγατε και όρθογραφέτε τήν ελληνικήν ή: αλήθι: Α.Ι.α.α.α.α.α. μή συμπληρώσας τας γυμνασιακάς σπουδάς του. Ούδεμίαν ήμω: έχομεν δυσκολίαν να σας παράσχωμεν τήν ζητουμένην συγγνώμην, ήν και σεις ύποσχεθήτε ότι δεν θά μής άποστείλητε άλλα ήρθρα προς δημοσίευσιν, τουλάχιστον μέχρις ότου διασχεθήτε καλλίτερον τήν γλώσσάν σας.

κ. Ε. Α. Δ. Ολοκλήρωσαν. Ελήφθησαν. Εύχαρισταύμεν. κ. Ν. Ν. Ταυρίδα. Η άπάντησις δημοσιεύθη εν φύλλω 638 τής 12 Μαρτίου. Ήταν σημειώσατε ακριβώς ήν τοῦτο ή το ήπ' ήρω. 634 σας λείπει. — Συνδρομή δεν επληρώθη ακόμη.

κ. Σ. Ν. Σ. Γεμουρεζίαν. Τά ζητηθέντα άπεστάλησαν. Απέμεινε περισσεύμα φρ. 6, 50, όπερ τερούμεν εις τήν διάθεσιν σας. Λεξικόν Γαλλοελληνικόν το του Σχινά και Λεξοδίας ή Ηερβόδη. Νεώτερον άλλο δεν ήξερόδη. — 6') Συγγράμματ' όλα σημειώνετε ύπόσχεσιν πολλά εις τήν γαλλικήν. Αλλά μόνον ειδικές επιστήμων ύνναται να σας ύποδείξη τά χρήσιμα ήμιν. —

ΠΑΙΓΝΙΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

7

Αριθμητικόν πρόβλημα.

Πώς γορις να κάμωμεν καμμίαν πράξιν διαιρέσεως δύναμεία να εύρωμεν τή ήμερήσιον εισόδημά τινος, όταν είξεύρωμεν τή ήμεσιον εισόδημά του;

~~~~~

8

Γραφώδης λίξις.

ΛΙΣΘ ΛΙΣΘ Ω

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΦΙΟΝ

27 Απριλίου 1889.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Ύψος	8,000,000	των 60%	Δρ. γ.	—.—
"	26,000,000	" 6	" "	523.—
"	10,000,000	" 6	" "	—.—
"	60,000,000	" 6	" "	601.—
"	120,000,000	" 5	" "	569.—
"	170,000,000	" 5	" "	569.—
Κετηματικά Όμολ. Έθν. Τραπεζής				
των 60,000,000 μετά ληξείου φρ.				502.—

Μετοχαι Τραπεζών.

Έθνική Τράπεζα τής Ελλάδος	Δρ. γ.	4,265.—
Γενική Πιστωτική Τράπεζα	" "	206.—
Τράπεζα Βιομηχανικής Πιστεως	" "	83.50
Ηρακλ. Τράπεζα Απειροθέσων.	" "	226.—

Μετοχαι Έταιρειών.

Έταιρ. Μεταλλουργ. Λαυρίου	" "	112.—
Σιδηρ. Αθηνών Πειραιώς	" "	420.—
Σιδηροδρόμου Πύργου - Κατακόλου	" "	124.—
Σιδηρ. Πειρ.-Αθηνών-Πελοπον.	" "	170.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	" "	160.—

Νομίσματα

Είκοσάφρακτον	" "	23.84
Άγρα Όθωμανική	" "	27.30

Συναλλάγματα

Έπι Λονδίνου 3 μην. Τραπεζικόν	" "	30.10
Έπι " " 6 μην.	" "	30.25
Έπι Παρισίων	" "	1.19 1/2
Έπι Αυστρίας	" "	2.57

Διηγήματα υπό Λάμπρον Ένωάλη. Έν Αθήναις 1888. Είς τόμος έκ σελ. 276 εις 8 ον. Τιμάται δραχ. 3 1/2.

Διεξάνδρον Λουμά Γιού, Αντωνίνα. Μετάφρασις Λάμπρον Ένωάλη. Έν Αθήναις 1888. Κομψόν τομίδιον έκ σελ. 476 εις 16 ον. Τιμάται δραχ. 3.

Αμφότερα παλαιώνται ένταῦθα μέν έν τῷ Γραφείῳ τῶν α' Έκλεκτῶν μυθιστορημάτων, έν Κωνσταντινουπόλει δέ έν τῷ Βιβλιοπωλείῳ Κ. Λεμονιδου έν Γαλατζή.

Έξεδόθη

ΑΝΕΥ ΙΑΤΡΟΥ

Πρόχειρος θεραπεία των άπροόπτων νοσημάτων.

Θεραπευτικά δόχηγαι χάριν των πολλών συντόμως συναριθμολογηθεσαι μετά εικόνων.

ΥΠΟ Θ. Χ. ΦΛΩΡΑ Έατροῦ.

Τιμάται λεπτῶν 50.

Ταχυδρομικῶς άποστελλόμενον λεπτῶ 60.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟ ΑΡΧΛΙΟΤΑΤΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1873

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΛΕΤΗΝ ΕΙΣ ΜΕΓΑ ΣΥΗΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 1.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Δι' έξ μήνας δραχ. 15. — Δι' έν έτος δραχ. 30.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Δι' έξ μήνας δραχ. 18. — Δι' έν έτος δραχ. 35.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Δι' έξ μήνας φρ. χρ. 23. — Δι' έν έτος φρ. χρ. 45.

ΤΗΓ ΠΡΟΣΘΗΚΗ

δραχμῶν 5 διὰ τὰς Έπαρχίας και φρ. χρ. 5 διὰ τὸ Έξωτερικόν συναποστέλλεται δ ΡΩΜΗΟΣ τοῦ Σουρή.

Η Έφημερίς περιέχει: Ιδιαιτέρας τηλεγραφικὰς και ταχυδρομικὰς άνταποκρίσεις εξ Ευρώπης και εκ των Έπαρχιών.— Άρθρα επί των ζητημάτων τής ήμέρας.— Ειδήσεις ασφαλούςτάτας.— Έπιστημονικά και Καλλιτεχνικά.— Βιβλιογραφία.— Χρηματιστικά.— Παντοειδείς πληροφορίαι.— Και ως επιφυλλίδας δύο έκλεκτά μυθιστορηματα.

Η Έφημερίς ήνε τὸ καλλιτεχνικώτατον τυπούμενον φύλλον. Δι' αὐτῆς άγγελται αὐτῆς πρότυπον καλλιτεχνικῆς φιλοκαλίας.